

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/561/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212208
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3511212208.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Marty Trnavskej v spore žalobcov I/ Ing. E. J., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom I. W. nad O., V. XXX/XX, a 2/ W. J., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom I. W. nad O., V. XXX/XX, obaja zastúpení JUDr. V. N., advokátom v G., Y. 2, proti žalovanej X. W., bytom I. W. nad O., B. ulica XXXX/XX, zastúpenej JUDr. J. O., advokátom, so sídlom I. W. nad O., N. XX, o náhradu škody, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 30. januára 2015, č. k. 6C/181/2011-197, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti do výrokov II., III. a IV. p o t v r d z u j e .

Odvolanie žalobcov do výroku V. rozsudku súdu prvej inštancie o d m i e t a.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 30.januára 2015 č. k. 6C/181/2011-197 súd prvej inštancie výrokom uložil právnemu predchodcovi žalovanej zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 1,53 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 20.12.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali zaplatenia sumy celkovo 250,- Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia ako náhrady škody za ich strom- javor, ktorý právny predchodca žalovanej v mesiacoch apríl až máj 2011 svojvoľne orezal bez toho, že by mal k tomu súhlas vlastníkov, prípadne osoby oprávnenej k výrubu stromov, zamietol. Výrokom III. priznal právnemu predchodcovi žalovanej náhradu trov konania vo výške 100%. Výrokom IV. uložil žalobcom zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov štátu v sume 115,91 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. zrušil IX. výrok uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 19.09.2013 č.k. 6C/181/2011-152.V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti, je potrebné konštatovať, že právo nakladať so stromom patrilo v zásade žalobcom. Podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka však bolo tiež povinnosťou žalobcov ako vlastníkov stromu zabezpečiť, aby konáre stromu či korene stromu nepresahovali na susedné pozemky a týmto spôsobom vo využívaní susediacich pozemkov bránili. Zo Zápisnice zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že v tento deň boli vlastníci záhrad v záhradkárskej osade B. upozornení na potrebu odstránenia konárov zo stromov, čo presahujú susedom a zasahujú do cesty- upozornení mali byť V. W., F. W., R.. E. J.. W. byť tiež upozornení, že, ak neodstránia do 30.04.2010 presahujúce konáre medzi záhradkármi a spoločnou cestou, budú tieto konáre odstránené členmi výboru. Treba uviesť, že z obsahu tejto zápisnice vyplýva, že konáre stromu žalobcov zasahovali na spoločnú cestu. Zo žiadneho právneho predpisu pritom

nevyplýva povinnosť vlastníka susedného pozemku upozorniť vlastníka stromu na presahujúce konáre, prípadne na dôsledky takéhoto previsu. Je naopak povinnosťou vlastníka stromu dbať, aby k takémuto presahu nedochádzalo. Ak dôjde, je potom právom vlastníka susedného pozemku odstrániť vo vhodnom ročnom období a vhodným spôsobom presahujúce konáre. A k tomu v danom prípade došlo. Cesta, nad ktorú konáre stromu presahovali je spoločnou cestou v záhradkárskej osade, je využívaná na prejazd osobných motorových vozidiel vlastníkov záhradiek, preto je zrejme, že stromy presahujúce z jednotlivých záhradiek sú bremenom. Podľa názoru súdu prvej inštancie tak v danom prípade k žiadnemu porušeniu právnej povinnosti zo strany právneho predchodcu žalovanej (či prípadne záhradkárskej osady) nedošlo. Iná je však situácia, pokiaľ ide o odrezané konáre. Ako vyplynulo z výsluchu právneho predchodcu žalovanej, konáre boli zo stromu odstránené a umiestnené za plot. Drevná hmota teda nebola odovzdaná žalobcom ako jej vlastníkom. V tomto smere súd vidí porušenie právnej povinnosti, a to konkrétne povinnosti nenakladania s cudzou vecou (resp. jej oddelenou časťou) v rozpore s právom vlastníka. Existencia škody sa odvíja následne od porušenia právnej povinnosti. V prvom rade došlo k porušeniu právnej povinnosti odovzdať žalobcom odrezané konáre. Ide o drevnú hmotu, ktorá je prakticky využiteľná. Po odrezaní konárov právnym predchodcom žalovanej boli konáre umiestnené "za plot", neboli teda odovzdané žalobcom. V tejto súvislosti vznikla žalobcom priama škoda. Medzi stranami nebola zhoda v tom, či konáre, ktoré sa následne snažil právny predchodca žalovanej žalobcom vrátiť boli tie konáre, ktoré boli reálne zo stromu odrezané. Ako vidno z fotografií, ktoré sú súčasťou znaleckého posudku i policajného spisu, a vyplýva to napokon i z vyjadrení odborníkov v rámci priestupkového konania na úrade životného prostredia, odrezané mali byť konáre s priemerom cca 20 cm na spodnej časti (vidno to na reze pri kmeni stromu), konáre, ktoré sa snažil právny predchodca žalovanej vrátiť žalobcom však v žiadnej svojej časti takýto priemer nedosahovali. Je teda zrejme, že právny predchodca žalovanej nebol schopný žalobcom vrátiť skutočne odrezané konáre, ale zrejme iba ich časti. Navyše, k vráteniu malo dochádzať až vo výraznom časovom odstupe po ich odrezaní, čo v neposlednom rade spôsobuje znehodnotenie drevnej hmoty. Je tak nepochybné, že došlo ku škode na drevnej hmote. Pokiaľ ide o ostatnú škodu, ktorá mala orezaním stromu žalobcom vzniknúť, je potrebné konštatovať, že žalobcovia v tomto smere dôkazné bremeno neunesli. Ako vyplýva z § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobcom by mala byť uhradená skutočná škoda, prípadne ušlý zisk. Aká iná škoda bola žalobcom spôsobená orezaním konárov však žalobcovia nepreukázali. Na konkrétnu otázku súdu, v čom vidia spôsobenú škodu, žalobca I/ uviedol, že škodu vidí v 25 rokoch zbytočnej práce, nakoľko sa o strom 25 rokov staral, niekto potom prišiel, odrezal konáre a urobil zo stromu palivové drevo. Sám pri určení výšky škody vychádzal z vyhlášok, podľa ktorých si určil hodnotu, akú by strom mal, strom spevňuje kopec nad pozemkom. Treba uviesť, že v danom prípade nedošlo k odstráneniu celého stromu, ale jeho konárov. Strom naďalej spevňuje svah nad pozemkom žalobcov, v tomto smere teda žalobcom žiadna škoda spôsobená nebola. Strom i podľa vyjadrenia odborníkov (znalec i vypočutá RNDr. N. L.) naďalej plní svoju ekologickú funkciu, došlo k čiastočnému zníženiu estetickú funkcie stromu, tá však v danej lokalite nie je primárna. Odborníci sa navyše zhodli, že orezávanie stromu je naďalej potrebné, strom bol poškodený i pred jeho orezaním a po orezaní došlo k výraznému omladeniu dreviny v bohatom rozsahu, keď strom vytvoril sekundárnu korunu. Súd teda vychádzajúc z tvrdení žalobcov nezistil, aká iná konkrétna škoda bola žalobcom spôsobená. V danom prípade nejde o strom, z ktorého by boli iné úžitky, jeho využiteľnosť teda je viac v rovine estetickú a ekologickú a v tomto smere ku škode nedošlo. Znalec sa zaoberal aj škodou, ktorá sa odvíja od spoločenskej hodnoty stromu, treba však uviesť, že pre účely náhrady škody žalobcom nie je možné vychádzať zo spoločenskej hodnoty, ale je potrebné preukázať existenciu škody, ktorá vznikla priamo žalobcom. Spoločenská hodnota drevín vyjadruje ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimo produkčných funkcií, pritom takáto hodnota je hodnota pre spoločnosť ako celok, nejde o škodu žalobcov. Je nepochybné, že ku škode na drevnej hmote došlo v priamej súvislosti s porušením povinnosti vrátiť, resp. odovzdať odrezané drevo žalobcom, ktorí boli jeho vlastníci. Súd prvej inštancie konštatuje, že za spôsobenú škodu jednoznačne zodpovedá právny predchodca žalovanej. Bol to právny predchodca žalovanej, ktorý odrezal konáre zo stromu, tieto nevrátil žalobcom. I keď konštatoval, že právom vlastníkov spoločnej cesty bolo odrezáť konáre presahujúce na cestu, nemožno konštatovať, že by právom právneho predchodcu žalovanej ako zástupcu záhradkárskej osady bolo odrezáť konáre zo stromov v osade a tieto následne nevrátiť ich vlastníkom. Za túto situáciu nesie zodpovednosť právny predchodca žalovanej sám. Sám právny predchodca žalovanej sa postavil do situácie, kedy vystupoval síce akoby v mene záhradkárskej osady, avšak konal na svoju zodpovednosť. Zo žiadneho právneho predpisu a napokon ani zo stanov záhradkárskej osady nevyplýva právo predsedu záhradkárskej osady odstrániť presahujúce konáre a následne nevrátiť odrezané konáre ich vlastníkom. Kompetencie správy osady sú upravené v Osadovom poriadku záhradkárskej osady B., pričom takáto

kompetencia právneho predchodcu žalovanej neprináležala. Podľa názoru súdu právny predchodca žalovanej nepreukázal existenciu žiadnych takých skutočností, ktoré by ho zodpovednosti za spôsobenú škodu zbavovali. Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, ku škode došlo iba v súvislosti s nevrátenou drevnou hmotou. Iná škoda preukázaná nebola. Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, súd ju ustálil podľa Znaleckého posudku znalca RNDr. V. W. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý škodu vyčíslil na sumu 1,53 Eur. Pokiaľ žalobca I/ poukazoval na skutočnosť, že podľa jeho názoru nejde o reálnu škodu, ktorá by mu bola spôsobená, žiadnym predloženým dôkazom nepreukázal, že mu škoda vznikla v inej výške. Znalec presne popísal, akým spôsobom určil množstvo drevnej hmoty (pričom vychádzal z reálnych priemerov na reze a následne prepočítaných priemerov celých konárov) a následne stanovil jeho hodnotu. Súd preto právneho predchodcu žalovanej priznal sumu 1,53 Eur. Žalobcovia ďalej žiadali právneho predchodcu žalovanej zaviazat' k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 9% ročne od podania návrhu. V danom prípade bol právny predchodca žalovanej v omeškanií so zaplatením náhrady škody minimálne v čase, keď žalobcovia podali na súd žalobu, preto právneho predchodcu žalovanej zaviazal k zaplateniu 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 1,53 Eur za dobu od 20.12.2011 do zaplatenia v súlade s návrhom žalobcov. V časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali zaplatenia sumy prevyšujúcej 1,53 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od podania žaloby bola žaloba z horeuvedených dôvodov zamietnutá. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa v tom čase účinného § 142 ods. 3 O.s.p. a § 151 ods. 7 O.s.p.. Žalobca mal vo veci iba nepatrný úspech, naproti tomu právny predchodca žalovanej mal neúspech iba v nepatrnej časti. Súd mu preto priznal náhradu trov konania v plnej výške. Uznesením zo dňa 17.03.2014 č.k. 6C/181/2011-172 súd prvej inštancie priznal znalcovi RNDr. V. W. znalečné vo výške 265,91 Eur. Táto bola vyplatená sčasti z rozpočtových prostriedkov súdu vo výške 115,91 Eur. Súd na náhradu trov štátu vo výške 115,91 Eur zaviazal v prevažnej časti neúspešných žalobcov. Právny predchodca žalovanej podal odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 19.09.2013 č.k. 6C/181/2011-152 v časti, v ktorej bol vyzvaný na zaplatenie preddavku na znalecké dokazovanie. V danom prípade súd zistil, že odvolaniu právneho predchodcu žalovanej je možné vyhovieť postupom podľa § 210a O.s.p. V danom prípade je odvolanie v súčasnosti v zásade bezpredmetné, keďže o znalečnom a spôsobe jeho zaplatenia už bolo rozhodnuté (Uznesenie o priznaní znalečného nadobudlo právoplatnosť 24.04.2014). Trovy štátu súd vyporiadal týmto rozsudkom. Z tohto dôvodu súd odvolaniu právneho predchodcu žalovanej vyhovel a pôvodné rozhodnutie o povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie zrušil.

2. Proti tomuto rozsudku do výrokov II., II. IV. a V. (vychádzajúc z doplnenia dôvodov odvolania zástupcom žalobcov) podali žalobcovia včas odvolanie. Navrhli napadnutý rozsudok vo výrokoch pod bodmi II, III, IV, V zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a žalobe vyhovieť a právneho predchodcu žalovanej zaviazat' k náhrade trov odvolacieho konania. Vo svojom skoršom odvolaní (podanom osobne žalobcami bez dohody so zástupcom) namietali konštatovanie súdu prvej inštancie v rozsudku, že pozemok je súčasťou záhradkárskej osady. Toto tvrdenie je podľa nich nepravdivé /bol odkúpený od ZO a je v súkromnom vlastníctve/. V roku 2003 členská schôdza odhlasovala vystúpenie zo SZZ, čo potvrdzuje právny predchodca žalovanej vo svojom doplňujúcom podaní. Nasledovné vystupovanie právneho predchodcu žalovanej ako predsedu a jeho konanie nie je ničím podložené /nekonali sa žiadne nové voľby/. Ďalej namietali, že hodnotiteľ škody uvedený strom ani nevidel. Škoda bola riešená i úradom životného prostredia, bola hodnotená celospoločenská škoda. Tu došlo k protikladnému hodnoteniu, a to zo strany P.. Na tomto príklade je vidieť subjektivitu možného hodnotenia škody. Na vyčíslenie škody bol súdom ďalšej určený znalec. Súd v tomto zadaní pochybil v tom, že nezažal znalcovi povinnosť vyjadriť sa k oprávnenosti rozsahu zásahu do stromu nákladom nutnej práce uviesť strom do pôvodného stavu. Znalec sa zaoberá určením škody celospoločenskej, ktorá je pre tento spor nepodstatná. Ďalej sa znalec zaoberá určením škody, ktorá vznikla na drevnej hmote. Túto určil empirickým vzťahom priemer x dĺžka x cena.

K podstatnej chybe došlo pri určení dĺžky v nasledovnom upravenom priemere odrezaného dreva. Pokiaľ sa týka ceny tohto dreva možno má pravdu znalec, ale vo vzťahu k veľkovýrobe. Škodu určovali na základe približnej ceny uvedeného stromu a miery poškodenia podľa prílohy zákona, ktorým sa vykonáva hodnotenie stavieb. Hodnotiť spôsobenú škodu ako priamu škodu na drevnej hmote navyiac spôsobenej neoprávneným zásahom je podľa nich nesprávne. Napádali aj rozhodnutie o trovách konania. Súd mal podľa nich mal možnosť využiť pri určení náhrady trov konania súdom uvedený § 142, ale použiť ustanovenie o nutnosti využitia súdneho znalca alebo použiť ustanovenie § 143. Poukazovali na konanie právneho predchodcu žalovanej s tým, že prizvanie súdneho znalca k problému by nebolo potrebné,

ak by právny predchodca žalovanej postupoval podľa všeobecne zavedených pravidiel týkajúcich sa vzájomných vzťahov susedov. Náklady súdному znalcovi by mal platiť žalovaný.

3. V odvolacej lehote žalobcovia prostredníctvom svojho zástupcu zaslali súdu podanie označené ako „Doplnenie dôvodov odvolania“. V ňom uviedli, že v konaní žalobu spresnili tak, že za škodu okrem skutočnej škody na drevnej hmote považujú aj zásah do citového vzťahu k predmetnému stromu, nakoľko majú radi prírodu a znehodnotením stromu, o ktorý sa 25 rokov starali a ktorý má pre nich určitý význam. Súd sa v napadnutom rozsudku náhradou tejto škody nezaoberal, preto je v tomto smere nepreskúmateľný, čím im bolo odopreté právo na súdnu ochranu. Predmetný strom bol pre nich vecou zvláštnej obľuby, a preto nebolo možné vychádzať iba z tržnej hodnoty drevnej hmoty, ale bolo potrebné akceptovať aj hodnotu veci podľa jej osobného významu a v takomto prípade požadovaná výška náhrady škody celkovo 250,- eur nie je vôbec vysoká. Je potrebné prihliadnuť aj na stanovisko odborného orgánu T., ktorý škodu ustálil v rozpätí 517,02 eur až 863,04 eur. K výroku o náhrade trov konania doplnili, že právny predchodca žalovanej svojím správaním zapríčinil spor, pretože neuznával svoju zodpovednosť za škodu, ktorú svojím protiprávnym konaním spôsobil. Mali čiastočný úspech vo veci, pretože preukázali zodpovednosť právneho predchodcu žalovanej za škodu, ktorú im spôsobil a určenie jej výšky záviselo jedine od znaleckého dokazovania, ktorého sa od začiatku konania domáhali. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné podľa ich názoru pri náhrade trov konania vychádzať z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznať im náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu.

4. Právny predchodca žalovanej sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Z oznámenia pošty odvolací súd zistil, že právny predchodca žalovanej v priebehu odvolacieho konania zomrel. Uznesením zo dňa 06.06.2017 č.k. 6Co/561/2016-234 odvolací súd rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičkou - žalovanou.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcov vyjadrila a uviedla, že o tomto spore veľkú vedomosť nemá, no domnieva sa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, a žiada, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil. Výšku škody môže komentovať len laicky, no, ak žalobcovia nepreukázali výšku spôsobenej škody, neunesli dôkazné bremeno a tento neúspech nemôžu zhadzovať na súd, nakoľko to nie je povinnosťou súdu, ale práve žalobcov. Pokiaľ ide o určenie hranice pozemku, tu je potrebné brať do úvahy stav existujúci v čase orezania stromu a nie stav predpokladaný, no nezameraný. Čo sa týka trov konania, na základe princípu úspechu strany v konaní mal žalovaný nárok na náhradu jeho trov, keďže žalobcovia so svojím návrhom v podstate neuspeli. Na základe vyššie uvedeného žiadam, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu a zaviazal žalobcov spoločne a nerozdielne uhradiť trovy odvolacieho konania.

7. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadrili.

8. Po podaní odvolania dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok / O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie postupoval v predmetnom spore. Ustanovenie § 470 ods. 1 CSP určuje, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Krajský súd ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z., (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako v napadnutom výroku vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

10. Odvolací súd v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. v tom čase účinného, ktorému v súčasnosti zodpovedá ustanovenie § 382 C.s.p., vyzval obe strany sporu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci podľa názoru odvolacieho súdu dôležité.

11. Žalobcovia sa k uvedenej výzve nevyjadrili. Nevyjadrili sa ani k vyjadreniu žalovanej, ktorá následne podaním zo dňa 22.06.2017 vykonala právne posúdenie sporu vychádzajúce z výzvy odvolacím

súdom uvádzaného § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka (hoci toto ustanovenie vo vyjadrení výslovne necitovala). Uviedla, že jej právny predchodca nemal pasívnu vecnú legitimáciu, pretože bol predsedom E. so samostatnou právnou subjektivitou. Strom orezal na základe uznesenia členskej schôdze záhradkárov, kde toto uznesenie vykonal ako predseda E.

12. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

13. Podľa zápisníc o pojednávaní na súde prvej inštancie zo dňa 25.06.2012 a 15.05.2013 právny predchodca žalovanej už v priebehu prvoinštančného konania konštatoval, že konal a strom orezal ako predseda záhradkárskej osady na základe uznesenia výročnej členskej schôdze SZZ a členov osady B.. K zrezaniu vetiev došlo v rámci brigády SZZ a záhradkárskej osady B.. Pri orezávaní stromu boli členovia ZO B..

14. Podľa zápisnice zo dňa XX.XX.XXXX a potvrdenia M.- republikový výbor, Z. zo dňa XX.XX.XXXX je M. ZO XX-XX I. W. nad O. - B. samostatnou právnickou osobou. Štatutárnymi orgánmi organizačných zložiek sú ich výbory, v ich mene vystupujú a konajú navonok predseda a tajomník, prípadne iný písomne poverený člen výboru. V rozhodnom čase boli štatutárnymi zástupcami uvedenej základnej organizácie predseda právny predchodca žalovanej a tajomník V. N..

15. Zo zápisnice z členskej schôdze M. ZO XXXX B. XX I. W. nad O. konanej dňa 26.03.2010, ktorou listinou súd prvej inštancie vykonal dôkaz, vyplynulo, že sa predmetnej schôdze zúčastnilo XX členov M. ZO a uvedená právnická osoba prostredníctvom svojho predsedu - právneho predchodcu žalovanej na schôdzi konštatovala, že upozorňovala na odstránenie konárov zo stromov, ktoré presahujú susedom a ktoré zasahujú do cesty - upozornený bol i žalobca 1/ s tým, že, ak neodstráni konáre do XX.XX.XXXX, budú tieto odstránené členmi výboru. Členská schôdza uvedený bod schôdze jednohlasne schválila.

16. Podľa výsluchu právneho predchodcu žalovanej i podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. I. W. nad O. zo dňa XX.XX.XXXX cesta, na ktorú presahovali konáre, bola v rozhodnom čase vlastníctvom M. ZO B. I. W. I. O. R.: XXXXXXXXXXXX.

17. Ing. R. K. v zázname o podaní vysvetlenia pred T. I. W. nad O. zo dňa 01.06.2010, ktorou listinou súd prvej inštancie vykonal dôkaz, potvrdil, že na schôdzi záhradkárov sa všetci dohodli, že zrežú konáre stromu, nakoľko zasahujú do príjazdovej cesty. Na brigáde, ktorú si dohodli na schôdzi, uvedené konáre zrezal predseda záhradkárov- právny predchodca žalovanej.

18. Podľa výzvy na prebratie odrezaných konárov zo dňa 12.07.2012, ktorou listinou súd prvej inštancie vykonal dôkaz, M. ZO B. reg. č.XX-XX B. XX I. W. nad O. žiadala žalobcu 1/ o prevzatie odrezaných dvoch konárov z jeho stromu. Pri odovzdaní konárov boli účastní členovia osady, ktorí svoju prítomnosť potvrdili vlastnoručným podpisom.

19. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že v danej veci boli naplnené predpoklady citovaného ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré však súd prvej inštancie na posúdenie predmetného sporu nepoužil, neaplikoval.

20. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že škoda bola spôsobená pri činnosti právnickej osoby- M. zväzu záhradkárov- základná organizácia XX-XX I. W. nad O. -B., ktorá je a v rozhodnom čase bola vlastníkom cesty, na ktorú mali presahovať konáre stromu žalobcov a ktorá sa tohto dôvodu rozhodla konáre stromu zrezať. Rozhodnutie zrezať konáre prijala na členskej schôdzi konanej dňa 26.03.2010 hlasovaním všetkých prítomných členov Slovenského zväzu záhradkárov- základná organizácia XX-XX I. W. nad O. -B. a škodu spôsobila pri svojej činnosti počas dohodnutej brigády členov faktickým konaním svojho štatutárneho zástupcu - právneho predchodcu žalovanej.

21. U právneho predchodcu žalovanej šlo o plnenie úlohy vyplývajúcej mu z postavenia štatutárneho zástupcu, ktorá vykazuje miestny (priestorový), časový a vecný (vnútorný, účelový) vzťah k činnosti právnickej osoby - M. zväzu záhradkárov- základná organizácia XX-XX I. W. nad O. -B. .

22. Vychádzajúc z citovaného § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka bola teda škoda žalobcom spôsobená Slovenským zväzom záhradkárov- základná organizácia XX-XX I. W. nad O. -B., ktorá za škodu zodpovedá. Osoba, ktorú na túto činnosť použila t.j. právny predchodca žalovanej ako jej štatutárny orgán, za škodu takto spôsobenú nezodpovedá. Odvolací súd poukazuje na bohatú judikatúru k danej problematike (R 55/1971, R 29/1979, R 11/1982).

23. Zároveň mal odvolací súd preukázané, že v konaní právneho predchodcu žalovanej nedošlo k excesu - k vybočeniu z medzí činnosti Slovenského zväzu záhradkárov- základná organizácia XX-XX I. W. nad O. -B. , teda, že by právny predchodca žalovanej pri spôsobení škody sledoval výlučne uspokojovanie osobných záujmov či potrieb, popri prípade záujmov tretích osôb. Je zrejmé, že pri škodovej udalosti konal v prospech uvedenej právnickej osoby.

24. Právny predchodca žalovanej nie je zodpovedným subjektom a nositeľom povinnosti žiadanej žalobou nahradiť škodu žalobcom. Ide u neho o tzv. nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, ktorý nedostatok má v spore- súdnom konaní za následok zamietnutie žaloby.

25. Žalobcami uplatnené dôvody odvolania proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, (voči ktorému výroku v zmysle doplnenia dôvodov odvolania žalobcovia podali vecné odvolanie), potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vo výroku vecne správny potvrdiť, aj keď z iných právnych dôvodov.

26. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti t.j. vo výroku II. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

28. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne aj o nároku na náhradu trov konania. K žalobcami požadovanému priznaniu náhrady trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. avšak s poukazom na závislosť rozhodnutia o výške plnenia od znaleckého posudku, odvolací súd odkazuje na žalobu žalobcov, v ktorej uvádzali, že síce výška škody nie je ustálená, a preto navrhujú nariadiť znalecké dokazovanie, podľa ktorého ale následne upravia výšku požadovanej náhrady škody. Napriek znaleckému posudku však žalobcovia žalobu neupravili a naďalej trvali na požadovanej výške náhrady škody, ktorej sa vzhľadom na odvolanie (doplnenie dôvodov) domáhali ako tzv. inej ako skutočnej škody preukázanej znaleckým posudkom. V rozsahu tejto inej škody neboli úspešní pre nepreukázanie jej základu a nielen jej výšky. Za takýchto okolností sa javí odvolaciemu súdu dôvodná aplikácia § 142 ods. 3 O.s.p. z pohľadu nepatrného neúspechu právneho predchodcu žalovanej. Použitie § 143 O.s.p., ako sa domáhali žalobcovia, je absolútne zmätočné, toto ustanovenie umožňovalo priznať náhradu trov konania pôvodne žalovanému.

29. Okrem toho správne (vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie veci) mala byť žaloba žalobcov súdom prvej inštancie zamietnutá v celom rozsahu a v takom prípade by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. resp. v súčasnosti § 255 ods. 1 C.s.p., patrilo taktiež právo na plnú náhradu trov konania žalovanej resp. jej právnenému predchodcovi.

30. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie aj v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania a rovnako vo výroku o náhrade trov štátu (vzhľadom na neúspech žalobcov) tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. V doplnených dôvodoch odvolania navrhli žalobcovia zrušiť aj výrok V. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie na základe odvolania právneho predchodcu žalovanej, zrušil IX. výrok uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 19.09.2013 č.k. 6C/181/2011-152, ktorým uložil zaplatenie preddavku na znalečné právnenému predchodcovi žalovanej.

32. Žalobcovia však nie sú osoby oprávnené na odvolanie proti tomuto rozhodnutiu, lebo súd prvej inštancie napadnutým výrokom V. rozhodoval o odvolaní právneho predchodcu žalovanej

proti predošlému uzneseniu, ktorým uložil zaplataenie preddavku na znalečné právne predchodcovi žalovanej.

33. Na odvolanie je oprávnený len ten subjekt, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená na jeho právach určitá ujma. Napadnutým rozhodnutím nebola žalobcom spôsobená ujma na ich právach, predmetné rozhodnutie sa ich netýka. Za tejto situácie odvolací súd odvolanie žalobcov do výroku V. napadnutého rozsudku ako odvolanie podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, odmietol (§ 386 písm. b/ C.s.p.).

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

35. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žalobu) (§ 428 CSP).